Природа і ми

Що таке ПРИРОДА ?

Природа і ми

Що таке природа?

1. Природа – засіб емоційного, естетичного й морального виховання

«…Тільки щире захоплення вихователя красою природи може запалити вогник естетичних почуттів у душі дитини…» (т.3 ст. 543)

2. Природа – джерело думки, пізнання, відкриття істини

«… Ведіть дітей в обстановку, де є і яскраві образи, і причинно-наслідкові зв'язки між явищами, де діти захоплюються, переживають почуття подиву перед красою і, водночас, мислять, аналізують.» (т.2 ст. 515)

3. Природа – середовище, фон для переживання важливих світоглядних істин

«…Поняття «природа» - містке і багатогранне. Без природи життя неможливе. Природа без людини обійтися може, а людина – ні. Це – аксіома.»

4. Природа – джерело добра, «мати» доброти і сердечності

«…Ми добиваємося, щоб кожний наш вихованець з малих років дбайливо ставився до деревця, до куща троянд, до квітів, до птахів – до всього живого…» (т.4 ст. 378)

5. Природа – джерело буття

Без природи життя неможливе. «…Ми, люди, - діти природи: ми живемо й користуємося благами природи доти, поки не порушимо гармонію природи…» (т.5 ст. 554)

***Таким чином**, природа пробуджує інтелектуальні сили, загострює допитливість, а «… там, де є хвилювання, захоплення, подив, - є й логічне та емоційне пізнання навколишнього світу, тим більше пізнання розумного і пізнання серцем» (т.2 ст. 513)*

Завдання вихователя – навчити дітей:

- **любити** природу і **берегти** її

«Із сприймання і пізнання краси починається виховання естетичної культури, почуттів.

Ми добиваємося того, щоб з малих років дитина переживала красу слова в художнім творі, щоб її хвилювали і опис природи, і побачене на власні очі.

Ми добиваємося, щоб кожний наш вихованець з малих років сердечно, дбайливо ставився до деревця, до куща троянд, до квітів, до птахів – до всього живого й красивого.» (т.4 ст. 378)

- **Розуміти** красу, **сприймати** та **осмислювати** явища природи

«… красу не можна пізнати без яскравого емоційного слова про красу навколишнього світу…»
(т. 4 ст. 370)

Педагог своїм словом має відкрити перед дітьми красу світу

1. Ми складаємо
   оповідання про красу

2. Всі разом
«слухаємо»
красу в природі

3. Розповідаємо
про переживання і емоції,
які викликало побачене

І тут, слово вихователя – « …це перше віконце в світ краси…»

Отже, завданнями вихователя є:

Навчити
дитину
бачити красу

відчувати прекрасне

зберегти душевне
захоплення і доброту
на все життя

